

Mál nr. 68/2006

M og Vátryggingafélagið X v/almennrar slysatryggingar

Ágreiningur um bótaskyldu vegna slyss þann 04.11. 2005 og heimild til uppsagnar á vátryggingum.

Gögn.

1. Málskot móttakið 06.04. 2006, ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf vátryggingafélags til nefndarinnar, dags. 07.04. 2006, ásamt fylgiskjöllum þ.e. matsgerðum, dags. 03.09. 2001 og 03.07. 2002.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa.

Er M sótti um slysatryggingu, dags. 02.11. 2005, svaraði hann spurningum um heilsufar sitt. Þann 04.05. 2005 lenti M í slysi er hann rann til og datt aftur fyrir sig. Vísað er til tjónstilkynningar, dags. 10.01. 2006, vegna þessa.

Vátryggingafélagið hafnar bótaskyldu vegna vanrækrar upplýsingaskyldu. Félagið vísar til þess að M hafi lent í umferðarslysi 1999 sem hafði í för með sér tiltekna varanlega örorku. M hafi ekki upplýst um slysið er hann sótti um umrædda slysatryggingu 2005. Félagið telur að hann hafi "af yfirlögðu ráði sleppt því að geta um atvik þessi þegar hann sótti um slysatryggingu enda telur það einfalda "gleymsku" hreinlega ekki koma til greina þegar litið er til atvika máls". Af þessum sökum telur félagið 1. mgr. 83. gr. vsl. eiga við. Til vara vísar félagið til 2. mgr. 83. gr. nefndra laga. Félagið telur ljóst að það hefði ekki samþykkt vátryggingu þessa hefði það haft "réttar upplýsingar við vátryggingartöku". "Nýleg 20% örorka vegna stoðkerfis hefði leitt til höfnunar félagsins, hvað þá þegar við er bætt að M er blindur á öðru auga". Á vátryggingabeiðni komu fram upplýsingar um að M hefði aðeins sjón á öðru auga, slíkt hefði almennt leitt til 20% örorku. "Þrátt fyrir það ákvað félagið að veita vátrygginguna. Á hinn bóginn hefði félagið ekki veitt þessa vátryggingu hefði það vitað við vátryggingartöku, að auki hefði M verið metin 20% örykri vegna stoðkerfismeidsla". Það telur að M hafi sviksamlega vanrækt upplýsingaskyldu sína í því skyni að fá almenna slysatryggingu með háum slysabótum. Með hliðsjón af gögnum máls þessa nýti félagið sér uppsagnarrétt sinn á öllum frjálsum vátryggingum M skv. heimild í 1. mgr. 84. gr. vsl.

Óþarft er að geta röksemdafærslu M sem fram kemur í málskotinu. Hann telur að félagið geti ekki borið fyrir sig 83. gr. og 84. gr. nefndra laga, ekki hafi verið um vanrækta upplýsingaskyldu að ræða.

Álit.

Þegar tekið er mið af fyrirliggjandi gögnum vanrækti M upplýsingaskyldu sína á þann veg þegar umrædd vátrygging var tekin að vátryggingafélagið hefur heimild til að hafna greiðsluskyldu sbr. 1. mgr. 83. gr. laga um vágtryggingarsamninga nr. 30/2004. Vátryggingafélagið hefur og heimild til að segja upp frjálsum vátryggingum M hjá félaginu með vísan til 1. mgr. 84. gr. nefndra laga.

Niðurstaða.

Greiðsluskylda er ekki fyrir hendi sbr. 1. mgr. 83. gr. laga um váttryggingarsamninga. Váttryggingafélaginu var heimilt að segja upp frjálsum váttryggingum M vegna vanrækrar upplýsingaskyldu sbr. 1. mgr. 84. gr. nefndra laga.

Reykjavík 9. maí 2006

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.